

Dósai Istvánné

Ez én vagyok. Ez a legfrissebb kép, amit adni tudok.

A Konzumextől mentem nyugdíjba, de közben még kimentem Rómába a férjemmel, hét évig éltünk ott. A férjem volt a Római Magyar Akadémia igazgatója. Az tényleg gyönyörű hét év volt. A férjemmel rengeteget kirándultunk. Olaszországot úgy végigjártuk, hogy a fejtől a talpáig alig van hely, ahol én ne jártam volna. Mire hazajöttünk, éppen bekövetkezett a rendszerváltás.

Amikor hazajöttünk Rómából, egy kft.-ét alapítottunk a férjemmel. Néhány olasz barátunk ugyanis azt mondta, nagyon jó lenne, ha valaki képviselné őket Magyarországon, ott most olyan fölfordulás van gazdaságilag, azt se tudják, hova menjenek, hová forduljanak. Ez a kis kft. megalakult, de mire a Cégbíróságról kijöttek a papírok, addigra a férjem meghalt, úgyhogy egyedül maradtam, de ment a dolog. Volt jó néhány cég, olasz, angol, spanyol textilesek, amelyeket Magyarországon képviseltem. Ez nagyon sok munkát adott. Én voltam a gépírónőtől kezdve az igazgatóig minden, és rengeteget utaztam, tárgyaltam, jöttem-mentem. Elég jól is mentek az üzleti ügyek. Ennek tulajdonképpen az vetett véget, hogy nem tudnék már naponta tíz-tizenkét órát dolgozni, mint amennyit dolgoztam nyolc-tíz éven keresztül. Ez két dolog miatt is jó volt. Az egyik, hogy anyagilag kellett. Másrészt a férjem elég váratlanul, egy hét alatt meghalt, és azt, hogy én így talpon tudtam maradni, ennek köszönhetem. Én ebbe a munkába menekültem. Ezekben az években hagyjuk, hogy mit csináltam a szabadidőmben. Semmit. Boldog voltam, ha alhattam és pihenhettem. És most két éve nincs, de korábban volt kutyám. Nagyon szeretem az állatokat, és a kutyákat

különösen, és azért az elég sok időt elvett, bár nagyon jó volt, mert muszáj volt velük sétálni. Volt kis kutyám meg nagy testű is, főleg megmentett kutyák.

Volt jó néhány baráti házaspár, akikkel nagyon szívesen jöttünk össze. De nagyon kevés maradt, akikkel még most is szívesen találkozom. Valójában azért járok kevesebbel össze, mert nagyon visszavonultam, amióta a férjem meghalt. Úgy gondoltam, hogyha összejövünk is, hárman vagy ötven vagy heten vagyunk, és nem akartam soha senkinek se a terhére lenni. De azért régi barátságok megmaradtak. Az egyik baráti házaspárt, akiket nagyon szeretek és nem zsidók, körülbelül negyvenkét éve ismerem. Egy házban laktunk valaha, és onnét datálódik az ismeretségünk, egymás mellett van a nyaralónk is. Velük soha nem politizálok, hanem ezer más dologról nagyon jól elbeszélgetünk, Balatonról, gyerekekről, erről, arról. Sajnos az egyik legjobb barátnőm két éve meghalt, de a férje él, vele néha találkozom.

Imádok olvasni. Két-három regényt olvasok egyszerre. Nagyon szeretek kiállításokra járni, nagyon-nagyon szeretem a zenét, de bevallom, hogy rég voltam az operában. Valahogy ahhoz úgy neki kell készülődni, föl kell öltözködni, meg kell venni a jegyet. Nagyritkán megyek színházba, bár valaha az egyik fő örömöm volt. Nagyon szeretek moziba járni. Ki szoktam venni videót vagy DVD-t, és itthon megnézni.

Nagyon sokat vagyok együtt a gyerekeimmel. Nincs hét, hogy akár a nagylányommal vagy a kisebbikkel ne lennénk együtt. El szoktunk menni egy-egy jelesebb alkalommal vagy csak úgy étterembe ebédelni, és nagyokat dumálunk.